

AFB. 6. LANDHUIS „D'OLIJFTAK" TE HILVERSUM, GEB. IN 1904 (WOONHUIS VAN DEN ARCHITECT).

teel, geen raam- of ruitverhouding, die te wenschen overlaat. Dakvorm en -helling, steensoort en -kleur, breedte der voegen, dikte en plaats van raam- en deurstijlen, kleur van het houtwerk, — het is alles juist zooals het zijn moet. Inwendig zijn het de wandbetimmeringen, de schouwen, de balkplafonds, de trapleuningen en -balusters, die met de grootste zorg naar den ouden vorm bewerkt zijn.

De bouw van dit landhuis heeft tweeërlei gevolg gehad voor Hanrath, het eene betreuens-, het andere verheugenswaardig.

Het zeer betreuenswaardige gevolg is geweest dat „men" gecharmeerd is geraakt door dit landhuis, en opdrachten gevolgd zijn voor talloze andere landhuizen van dit zelfde type. — Waarom betreuenswaardig? Omdat dit soort van conservatisme alleen voortspruiten kan uit een gebrek aan vertrouwen in de hedendaagsche kunstenaars (hier architecten), in

hun talent om iets te maken, dat de schoonheid van kunstprodukten van oude tijden kan evenaren, of althans in zóóverre kan evenaren dat het in den kunst-gevoelige een sensatie van schoonheid verwekken kan, en het verkeerden ermee hem een durend genot geeft. — Dit gebrek aan vertrouwen is niet billijk, want aan dengeen, die met zijn tijd is meegegaan, aan den modern-voelenden mensch, den intellectualist, die zich rekenschap geeft van het gebeuren om hem heen en de wereld mede vooruit helpen wil, kan het streven van de moderne kunstenaars-architecten naar een architectuur van eigen tijd, uitbeeldende de ideeën en behoeften van de tegenwoordige samenleving, en het peil, waarop de moderne industrie, met zijn talloze nieuwe bouwmaterialen en -constructies, staat, niet onsympathiek gebleven zijn, en hij zal erkennen dat door verschillende bouwmeesters reeds veel bereikt is dat,